

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 I 030455 Gž

Novi Travnik, 13.01.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja JP „Elektroprivreda HZ HB“ d.d. Mostar, Organizacijska jedinica: Opskrba električnom energijom, Opskrbno područje Centar, Novi Travnik, ulica Vilenička bb, protiv izvršenika S.N. iz K., ... , radi naplate duga, vrijednost spora 23,08 KM, odlučujući o žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 I 030455 17 Kom od 17.06.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.01.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 I 030455 17 Kom od 17.06.2020. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostepenog suda odbijen je prigovor izvršenika protiv Rješenja broj: 49 0 I 030455 17 Kom od 21.02.2020. godine, kao neosnovan

Protiv prvostepenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio tražitelj izvršenja iz svih zakonskih razloga s prijedlogom drugostepenom sudu da uvaži žalbu, pobijano rješenje ukinе i usvoji prigovor tražitelja izvršenja izjavljen protiv rješenja tog suda, broj gornji od 21.02.2020. godine, isto ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu da sprovede postupak utvrđivanja imovine izvršenika kako bi se postupak nastavio shodno odredbama Zakona o izvršnom postupku. U žalbi se navodi da je sud u postupanju i donošenju pobijanog rješenja paušalno i proizvoljno tumačio odredbu člana 37. stav 1. Zakona o izvršnom postupku, a što se detaljno obrazlaže.

Nakon što je ispitao prvostepeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno članu 221. i članu 236. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/03, 52/03,

33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), odlučeno je kao u izreci ovoga rješenja iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa predmeta i obrazloženja prvostepenog rješenja proizilazi da je kod tog suda putem pošte dana 18.08.2017.godine tražitelj izvršenja podnio prijedlog za izvršenje protiv izvršenika, radi naplate novčane tražbine u iznosu 23,08 KM sa sporednim potraživanjima, na osnovu izvršne isprave-presude zbog propuštanja Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 Mal 030455 15 Kom od 01.10.2015.godine, kao i troškova izvršnog postupka, istovremeno zahtijevajući da sud od pobrojanih pravnih osoba ili organa pribavi podatke o imovini izvršenika temeljem člana 37. Zakona o izvršnom postupku.

Ispitujući podneseni prijedlog prvostepeni sud je utvrdio da podneseni prijedlog ima nedostatka pa je dana 19.06.2019.godine godine zaključkom naložio tražitelju izvršenja da u roku od 15 dana ispravi i dopuni prijedlog za izvršenje na način da u prijedlogu tačno naznači predmet izvršenja odnosno sredstvo izvršenja i učini vjerovatnim da bi označene osobe ili tijela i organizacije navedene u prijedlogu za provjeru imovine izvršenika mogle raspolagati sa podacima o imovini izvršenika uz upozorenje da ukoliko tražitelj izvršenja ne postupi po nalogu suda i u ostavljeno roku ne dostavi sudu uređen prijedlog za izvršenje u kojem će ukloniti navedene nedostatke, smatrat će se da je prijedlog za izvršenje povučen, a ako prijedlog za izvršenje u ostavljenom roku bude vraćen sudu bez navedene ispravke, isti će se odbaciti.

Ovaj zaključak tražitelj izvršenja je zaprimio dana 28.06.2019.godine, pa kako nije postupio po nalogu suda u gore datom roku, to je prvostepeni sud donio rješenje, broj gornji od 21.02.2020.godine kojim se prijedlog tražitelja izvršenja smatra povučenim.

Na navedeno rješenje tražitelj izvršenja je izjavio prigovor kojim isto pobija iz svih zakonskih razloga navodeći da je temeljem odredbe člana 37. Zakona o izvršnom postupku F BiH propisano da provjeru imovine provodi sud, a ne tražitelj izvršenja, da je tražitelj izvršenja učinio vjerojatnim da osobe navedene u prijedlogu za izvršenje posjeduje podatak o imovini izvršenika, da banke čuvaju kao poslovnu tajnu račune klijenata, a da je notorna činjenica da Federalni zavod MIO/PIO vodi evidenciju o zaposlenim, odnosno osobama koje ostvaruju prava na penziju zbog čega je predložio da se pobijano rješenje ukine.

Odlučujući o prigovoru tražitelja izvršenja prvostepeni sud je našao da je isti neosnovan obzirom da tražitelj izvršenja nije postupio u ostavljenom roku od 15 dana od dana 28.06.2019.godine kada je zaprimio prednji zaključak suda pa kako tražitelj izvršenja u prigovoru nije naveo niti jedan drugi stvarni razlog za prigovor, a koji razlozi su taksativno pobrojani u članu 47. Zakona o izvršnom postupku FBiH, a koji bi mogli uticati na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari, to je prvostepeni sud u skladu sa odredbama člana 49. Zakona o izvršnom postupku FBiH, odlučio kao u izreci pobijanog rješenja.

Za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je iznio dovoljno jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju pobijane odluke i na način kako je to propisano odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku.

Naime, žalitelj je očito predvidio da i u situaciji kada se uz prijedlog podnosi zahtjev za utvrđivanjem dužnikove imovine, da prijedlog za izvršenje mora sadržavati osnovne elemente kako je to propisano odredbom člana 36. Zakona o izvršnom postupku te da učini vjerovatnu nemogućnost dobijanja podataka o izvršenikovoju imovini, a što je očito propustio učiniti. Stoga, a imajući u vidu prednje obrazloženje prvostepenog suda te kako pitanje vjerovatnosti nemogućnosti dobijanja podataka predstavlja procesno pravnu pretpostavku o kojoj ovisi dalje vođenje postupka, i da upravo isto nedostaje, odnosno kako paušalni navodi istaknuti u tom pravcu nisu dostatni, to prednja odluka suda je pravilna i zakonita. U vezi sa navedenim žalitelj se upućuje na pravno shvatanje Vrhovnog suda FBiH iz odluke broj 22 0 I 949168 20 Spp od 09.06.2020. godine kojim je riješeno sporno pravno pitanje: urednost prijedloga za izvršenje kada uz zahtjev za utvrđivanje izvršenikove imovine nije predložen predmet i sredstvo izvršenje (član 36 i 37 Zakona o izvršnom postupku) i kako se tumači vjerovatnoća iz člana 37. stav 1. Zakona o izvršnom postupku odnosno da li tražitelj izvršenja može u prijedlogu predložiti utvrđivanje imovine nad pravnim licima, upravnim i drugim organima (u konkretnom slučaju svim bankama registrovani u Bosni i Hercegovini) a da pri tome nije naveo činjenice i dostavio dokaze iz kojih proilazi vjerovatnoća da je izvršenik nosilac prava kod tih organa, odnosno da ima imovinu kod istih, u konkretnom slučaju da ima otvorene račune kod banaka. Slijedom navedenog neosnovano je pozivanje žalitelja na raniju odluku ovog suda pa time i navođenje razloga koji se tiču nepravilne primjene člana 37. Zakona o izvršnom postupku.

Dakle, kako žalitelj nije postupio u datom roku po jasnom nalogu suda iskazanom u zaključku, broj gornji, od 19.06.2019. godine, to kod takvog stanja stvari pravilna je odluka suda kojom se prijedlog tražitelja izvršenja smatra povučenim pa time i da je njegov prigovor izjavljen protiv takvog rješenja neosnovan.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, ovaj sud cijeni da preostali žalbeni razlozi žalitelja nisu odlučne prirode i kao takvi ni u čemu ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost donesene odluke, pa iste u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku nije smatrao za potrebnim da obrazlaže.

Iz naprijed navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku žalbu žalitelja odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepeno rješenje.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

